

paa at genindsætte Summen 7,000 Kr. som den normale Laanegrænse for de Husmandsbrug, der oprettes efter denne Lov. Det er rigtigt, at vi alle meget beklage, at Landstinget ikke paa dette vigtige Punkt har ment at kunne vedtage Lovforslaget, saaledes som det er blevet affattet her i Folketinget, men vi have dog fra vor Side ikke opgivet Haabet om, at det kan lykkes paa dette Omraade at faa Folketingets Villie ført igennem, og det vilde være meget ønskeligt, om det kunde ske. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Husmandsorganisationerne i Danmark, som tidligere omtalt her i Salen, have fremsat Krav om, at den ordinære Laanegrænse maatte blive 8,000 Kr. I Overensstemmelse hermed stillede vi fra vor Side Ændringsforslag til Landbrugsministerens Forslag, da det var til Behandling herne. Det lykkedes os ikke at gennemføre dette Ændringsforslag, men det lykkedes at naa til 7,000 Kr. som den ordinære Laanegrænse. Jeg vil henstille til Folketinget at vedtage Ændringsforslaget om at føre denne Sum ind i Loven paa ny, saaledes at der i §§ 7 og 13 kommer til at staa: 7,000 Kr. i Stedet for: 6,500 Kr.

Det er en Forringelse af Loven, hvis den skal forlade Rigsdagen i den Form, hvori den nu foreligger, en Forringelse, som vil medføre megen Skuffelse rundt omkring i Landet. Der er mange, der have truffet Foranstaltninger til at erhverve et Husmandsbrug, og som have haabet til det sidste, at man var i Stand til at faa gennemført det, som Folketinget havde vedtaget. Det vil være en Skuffelse for alle dem, hvis man nu uden Sværds slag opgiver, hvad der en Gang er vedtaget af Folketinget. Det er naturligvis meget rigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde, at det er et sent Tidspunkt at tænke paa at ændre i Loven, men til Trods for, at vi ere langt hene paa Aarstiden, ere vi dog ikke længere fremme, end at der i disse Dage forelægges Lovforslag af de forskellige Ministre, Lovforslag, hvorom man udtaler Haabet om, at de maa blive gennemførte i denne Samling. Naar noget saadant kan ske, kan jeg ikke tænke mig Muligheden af, at det, at Folketinget vedtager de Ændringsforslag, jeg her har tilladt mig at anbefale, skulde føre med sig, at vi skulde køre videre med den gamle Lov endnu et Aar. Det maa sikkert kunne lade sig gøre at faa denne Ændring ført igennem, og jeg synes for øvrigt ogsaa, at som Stillingen var oppe i det andet Ting

ved Forhandlingerne og Afstemningerne, har man Lov til at haabe, at det ikke vil volde alt for store Vanskeligheder at faa denne Ændring gennemført deroppe. Det eneste, man kan skønne, der vil ske, hvis denne Ændring gennemføres, er, at den højtærede Landbrugsministers Afgang vil blive forsinket et Par Dage, men det er dog af den Slags Ting, som man ikke skal tage saa meget Hensyn til, at man derfor skulde afholde sig fra at vedtage det stillede Ændringsforslag.

Johan Knudsen: Jeg formoder, at der her i Tinget kun vil være afvigende Meninger om en enkelt af de hverken mange eller betydningsfulde Ændringer, der ere vedtagne i Landstinget i dette Forslag, nemlig Bestemmelsen om, at den Laaneværdi overfor Statskassen, der i § 7 er angiven som Statshusmandsbrugenes ordinære Grænse, de 7,000 Kr., nedsættes til 6,500 Kr. Jeg er klar over, at jo større Husmandsbruget bliver, des større bliver Risikoen ogsaa, baade for Statshusmanden og for Stats-Laaneefonden. Derfor kan jeg ikke andet end beklage, at der i Landstinget ikke var Stemning for det Ændringsforslag, som Landstingets Højre stillede, om, at den vordende Statshusmand skulde eje en Femtedel af det Beløb, hvormed Laaneværdien overstiger 6,000 Kr., et Ændringsforslag, der altsaa faldt i Traad med det af mig her stillede.

Den af Landstinget indsatte Bestemmelse om, at Laaneværdien skal nedsættes fra 7,000 Kr. til 6,500 Kr., søger at modarbejde Tendensen til, at Husmandsbrugenes Størrelse skal vokse ud over en fornuftig Grænse. For saa vidt er jeg enig i Bestræbelserne, men jeg kan ikke finde, at Bestemmelsen er tiltalende, idet en Spændvidde paa 1,000 Kr., fra 7,000 til 8,000, forekommer mig at være tilstrækkelig til at tage Hensyn til de forskellige Jordpriser Landet over. Jeg finder heller ikke Bestemmelsen tiltalende, fordi den paa en Maade vil bevirke en vis Uvillie overfor Loven, bevirke, at der paa en vis Maade skabes ulige Kaar for dem, der købe Jord i Egne, hvor Jordpriserne ere smaa, og dem, der købe dyrere Jord. Men skønt jeg altsaa ikke kan finde Bestemmelsen tiltalende, mener jeg paa den anden Side, at Spørgsmaalet er for ringe til, at vi for den Sags Skyld skulde sende Forslaget tilbage til Landstinget, for at det muligt kunde havne i et Fællesudvalg. Jeg skal derfor erklære, at mit Parti ikke